

MONICA RITTERBAND

Født i 1955 og uddannet journalist. Har været ansat på blandt andet Weekendavisen, [kulturreporter] TV-avisen [studievært] og Carlsberg A/S, [informationschef og underdirektør].

I 1997 kastede hun sig ud i et liv som kunstner og designer. Hun har designet for Morsø Jernstøberi, Royal Copenhagen, Georg Jensen Damask med flere. Hun skaber mosaikker og skulpturer, fortrinsvis store stålskulpturer til det offentlige rum. Derudover skriver hun kunstanmeldelser, klummer og bøger.

Hun er tre gange kåret som årets kunstner. I 2010 modtog hun den internationale og eftertragtede designpris "Red Dot Design Award".

Illustration: Mikkel Damsgård Petersen

Forelsket i Dannebrog

MINE VENNER er af meget forskellig politisk observans. Det kan indimellem give nogle saftspændte og levende, men også optændte samtaler, som bliver mere og mere højroastede, jo længere ind i middagsselskabets menu vi er nået.

Ved et fødselsdagsarrangement for nylig gik tonerne højt om det danske flag. At det i dag var tæt på at symbolisere et politisk ståsted, og hvis man viftede meget energisk med flaget og endog havde en flagstang med flag, vimpel og hele moletjavsens i haven, så var man sikkert laaangt ud til højre og veninde med Pia Kjærsgaard.

Nu er det så ikke der, jeg befinder mig, men diskussionen og den dobbelte forståelse af Dannebrog ærgrer mig. Ganske vist tror jeg hverken på Gud, konge, eller at Dannebrog faldt ned fra himlen under Valdemar Sejrs slag mod esterne i 1219, men jeg tror inderligt på mit fædreland. Jeg er forelsket i Danmark. Vores smukke lille land, som hele tiden forsøger at gøre tingene bedre. Som uanset skæverter har en moral, vi forholder os til. Og som er vores fælles tankegods. Tolerancen, hyggen, den grundtvigske dialog og overskuddet til at stimle sammen, når noget galt er overgået os, og derefter gøre noget kollektivt ved sagerne.

I AL DET HER vajer det danske flag som bag-

grundskulisse. Rødt og hvidt, rent og klart og entydigt. Det mest danske symbol, vi har - mere rødt end den røde danske pølsevognspølse og rødbedepasset.

Og her skilles vandene, altså kærligheden til vores flag. Men selve forståelsen af flaget er der som sådan enighed om på de to yderfløje.

Flaget opleves af begge parter som et hyper nationalt symbol, som signalerer, at her ønskes kun danskhed i 10 generationer. Og nogle på begge de ekstreme fløje mener endog, at det er DF's private logo, og at det kalder på hegn og massive grænser omkring Danmark.

Os og dem. Især med fokus på os.

Altså, at Dannebrog er et symbol, som lukker sig omkring sig selv og sine efterkommere af Gorm den Gamle og Thyra Danebod. Nogle ser nødvendigheden i det, andre ser det som et knæfald for en national egoisme.

ØV, SIGER JEG. Jeg ser det som ingen af delene. Jeg ser Dannebrog som symbolet på et lille land med omfattende frihedsværdier og associerer det til et hav af pyntede juletræer med guirlander af Dannebrog, fødselsdagslagkager med miniflag i flødeskummet og vores landshold på skamlen med publikum hujende med det danske flag i papir smældende og malet i glade

ansigter. Dannebrog fremkalder ganske enkelt smil hos mig. Lige til at blive i godt humør af.

I årevis har jeg i hemmelighed ønsket mig en flagstang i haven, men syntes alligevel ikke, jeg kunne overskue at overholde flagreglementer og havde måske også en lille ubehandlet skræk for, at jeg blev opfattet som uskon ego-national. Men jeg har kompenseret. Førrige år købte jeg et keramisk kunstværk som forstiller et juletræ med tykmavede engle og galionsfigurer og et hav af dannebrog smeltet sammen med træet.

Jeg elsker mit glade kunstneriske træ. Og det står fremme hele året. Og minsandten, i fødselsdagsgave af min mand, som kender til min svaghed for Dannebrog, fik jeg sidste år den kæreste lille flagstang på min højde, sådan cirka, i hvert fald kan jeg flytte rundt med flaget i haven efter forgodtbefindende ... og der står det så lidt diskret og pjusker i sommervinden.

MIT ØNSKE ER, at Dannebrog får en renommémæssig reovering. Det skal ikke bære rundt på symbolik opfundet til diverse propagandistiske formål, men have lov til at blafre i fred, fri af politiske ejerskaber, men blot være det smukke, glade symbol, som fortæller, at her ligger der et lille yndigt land.

MIT LIV skrives på skift af:

Trine Gadeberg, performer

Elsebeth Gerner Nielsen, rektor, Designskolen Kolding

Monica Ritterband, kunstner, designer og journalist

Annamette Fuhrmann, journalist og forfatter

MIT ØNSKE ER, AT DANNEBROG FÅR EN RENOMMÉMÆSSIG RENOVERING. DET SKAL IKKE BÆRE RUNDT PÅ SYMBOLIK OPFUNDET TIL DIVERSE PROPAGANDISTISKE FORMÅL ...